

РЕШЕНИЕ

№ 25249

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11741** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Александър Г.Б. Архитекти“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 83, [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221423005772-091-001 от 21.05.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта потвърдена с Решение № 1432/30.10.2024г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото не са ценени всички доказателства, а други са ценени превратно. Излага съображения за неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Моли да се отмени оспорения РА. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение и искане разноските да се възложат на жалбоподателя, на основание чл. 161, ал. 3 от ДОПК. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221423005772-020-001 от 03.10.2023 г., изменена със ЗВР № Р-22221423005772-020-002 / 19. 01. 2024 г., издадени от Т. Г., оправомощен

със Заповед № РД-01-849 / 31. 10. 2024 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Александър Г.Б. Архитекти“ ООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01. 03. 2018 г. – 28. 02. 2023 г. Ревизията е следвало да завърши до 22. 03. 2024 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221423005772-092-001 / 10. 04. 2024 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221423005772-091-001 / 21. 05. 2024 г., издаден от Т. Г.-органа възложил ревизията и С. М. - ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на 22. 05. 2024 г.

С жалба вх. № 53-03-2313 / 27. 05. 2024 г., е оспорен РА по административен ред.

Със споразумение между страните е продължен срока за произнасяне от страна на решаващия орган с до 3 месеца.

С Решение № 1432 / 30. 10. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, издадения РА е потвърден. Решението е връчено на 31. 10. 2024 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-04-766 / 13. 11. 2024 г., е оспорен издадения РА и по съдебен ред.

С Решение № 16653 / 15. 05. 2025 г. по адм. д. № 12381 / 2024 г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата срещу оспорения РА.

С Решение № 10852 / 04. 11. 2025 г. по адм. д. № 7465 / 2025 г. описа на ВАС е оставено в сила горепосоченото решение, в частта му, в която е отхвърлена жалбата против Ревизионен акт №Р-22221423005772-091-001/21.05.2024 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., относно установените с него задължения на дружеството за ДДС и лихви в резултат на отказано право на приспадане на ДДС в общ размер 26 910 лв. по фактури от „Одавижън Студио“ ЕООД, „РПВ Скай“ ЕООД, „Омид Строй“ ЕООД, „Магента БГ“ ЕООД, „Студио и Дизайн МД“ ЕООД, „Бест Адвъртайзинг“ ЕООД, фактура №60/28.10.2022 г. от „БВБ Трейдинг“ ЕООД, фактура №412/29.06.2018 г. от „Дизайн БГ Къмпани“ ЕООД, фактура №207/28.02.2020 г. от „Мади Консултинг“ ЕООД, от „Ванрум“ ЕООД, от „Ню Грифт“ ЕООД от „ЕУ Инвест Адвайзъри“ ЕООД, от „Драгстер“ ЕООД, от „Ръш Дизайн“ ЕООД, от „Интерстеллар“ ЕООД, от „Е.-Стил 2016“ ЕООД, както и в частта му за разноските в размер на 1 945 лв.

С Решението на ВАС, делото е върнато за ново разглеждане по отношение на непризнат данъчен кредит в размер на 34 886,67 лв. по фактури издадени от „Одавижън Студио“ ЕООД; „Аквилея“ ЕООД; „АЕС Къмпани“ ЕООД; „Ай ай ес 2006“ ЕООД; „ВВ Елинор“ ЕООД; „РПВ Скай“ ЕООД; М. АТМ“ ЕООД; „Омид строй“ ЕООД; „Тубе“ ЕООД; „Магента БГ“ ЕООД; „Студио и Дизайн МД“ ЕООД и „Фармажен“ ЕООД.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок , подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При първоначалното разглеждане на делото е изслушано и прието заключение на изготвена ССЧЕ, съгласно която процесните фактури са осчетоводени по съответните сметки и са заплатени в брой.

В хода на настоящото производство, във връзка с указанията дадени в отменителното решение на ВАС са представени копие фактурите, които не са били налични по делото, приемо-предавателни протоколи и договори, както и договорите и фактурите между жалбоподателя и неговите възложители. Представени са нотариално заверени сведения от две лица и е прието заключение на съдебно-техническа експертиза.

Съдът намира, че представените нотариално заверени сведения не допринасят за изясняване на правния спор, доколкото същите по един недопустим начин заобикалят свидетелските показания, събирането на които е отказано с определение на съда от 02. 02. 2026 г. и които са в противоречие с чл. 57, ал. 2 от ДОПК, а освен това самите сведения са прекалено общи и касаят не самите доставки, а отношенията на жалбоподателя с негови клиенти, а не с неговите доставчици.

Приетото по настоящото дело заключение по изготвената СТЕ съдът макар и да кредитира, като изготвено съобразно представените по делото писмени доказателства, не доказва извършването на реални доставки, какъвто е предмета на правния спор. Според вещото лице са налице приемо-предавателни протоколи, които обвързват получените от жалбоподателя доставки с извършените от негова страна последващи доставки към свои клиенти.

Съдът намира, че действително са налице такива протоколи, но същите не доказват безспорно реалността на доставките получени от жалбоподателя. Видно е, че тези протоколи действително отразяват предадената работа от страна на жалбоподателя, към неговите клиенти, но не доказват, че същата е извършена от неговите клиенти, като подизпълнители.

1. Отказано право на данъчен кредит в размер на 2 500 лв. по 2 фактури за доставки на услуги - изчертаване и проектиране, издадени от „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че е налице протокол (само за едната фактура), които обвързват получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него.

Видно обаче от заключението на вещото лице по ССчЕ, „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД няма вписани издадените фактури в дневника за продажби за съответния период.

По делото не са представени доказателства, че доставчика е разполагал с персонал и освен това, че същият е разполагал с необходимата квалификация за извършване на дейности по изчертаване и проектиране, нещо за което безспорно се изисква съответната правоспособност или най-малкото технически умения.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

2. Отказано право на данъчен кредит в размер на 5 160 лв. по 5 фактури, издадени от „Ай Ай и Ес-2006“ ЕООД. Предмет на доставките са рекламни услуги, проектиране, превод и легализация.

Вещото лице по СТЕ сочи, че са налице протоколи (само 2 от 5 фактури и един типов проект), които обвързват получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него. В същото време в хода на ревизията е установено, че доставчикът за периода на издаване на фактурите не е имало назначени лица.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

3 Относно отказано право на данъчен кредит в размер на 2 550 лв. по 2 фактури за изработка на реклама и рекламни материали, издадени от „Одавижън Студио“ ЕООД.

Съобразно заключението на вещото лице по изготвената СТЕ, тези доставки не може да се обвържат с последващи доставки извършени от жалбоподателя, като са налични по делото проект и диплянки и брошури.

В хода на ревизията е установено, че за периода на издаване на фактурите в дружеството е имало назначено едно лице, на длъжност оперативен счетоводител.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

4. Отказано право на данъчен кредит в размер на 3 640 лв. по 3 фактури с предмет „по договор“, „изчертаване и проектиране“, „рекламни услуги“, издадени от „Аквилея“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че е налице протокол (само 1, за втората няма данни, а третата е „проектантска услуга“, за която не става ясно как се връзва с последващи доставки), които обвързват получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него.

В хода на ревизията е установено, че за периода на издаване на фактурите в дружеството е имало назначено едно лице, на длъжност „професионален консултант“.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

5. Отказано право на данъчен кредит в размер на 1 816,67 лв. по 3 фактури с предмет „проектиране и изчертаване на проект“, издадени от „ВВ Елинор“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че е налице „проектантска услуга“, за която не става ясно как се връзва с последващи доставки извършени от жалбоподателя.

В хода на ревизията е установено, че за периода на издаване на фактурите дружеството не е имало назначени лица.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

6. Отказано право на данъчен кредит в размер на 700 лв. по фактура с предмет „рекламни услуги“, издадена от „РПВ - Скай“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че е налице приложена по делото „визуализация“, (стр. 167 от дело № 12381), но наличната на тази страница картинка, по никакъв начин не се връзва с последващи доставки извършени от жалбоподателя и че същата е изготвена от този доставчик.

В хода на ревизията е установено, че за периода на издаване на фактурите дружеството не е имало назначени лица.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

7. Отказано право на данъчен кредит в размер на 3 640 лв. по 5 фактури, с предмет на доставките проектиране и изчертаване на архитектурни проекти, издадени от „Максстрой АТМ“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че са налице протоколи (за 4 от 5 фактури), които обвързват получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

8. Отказано право на данъчен кредит в размер на 2 440 лв. по 3 фактури с предмет на доставките проектиране и изчертаване, издадени от „Омид Строй“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че за една от фактурите е налице протокол, който обвързва получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него, но по втората фактура услугата от контрагента предхожда договора с възложителя, а за третата – проектантската услуга е обичайна за дейността.

В хода на ревизията е установено, че за периода на издаване на фактурите дружеството не е имало назначени лица.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

9. Отказано право на данъчен кредит в размер на 2 600 лв. по 2 фактури с предмет на доставките „реклама“ и „изчертаване и проектиране“, издадени от „Тубе“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че за фактурите са налице протоколи, които обвързват получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

10. Отказано право на данъчен кредит в размер на 1 600 лв. по фактура с предмет „реклама“, издадена от „Магента БГ“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че за фактурата не е налице протокол, който да обвързва получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него.

В хода на ревизията е установено, че фактурата не е отразена в дневника за продажби на доставчика, както и че в дружеството не е имало назначени лица.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

11. Отказано право на данъчен кредит в размер на 4550 лв. по 5 фактури, с предмет „изчертаване на проекти“ издадени от „Студио и Дизайн МД“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че за фактурите са налице протоколи, които обвързват получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него.

В хода на ревизията е установено, че в дружеството не е имало назначени лица за процесните периоди.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

12. Отказано право на данъчен кредит в размер на 3 500 лв. по 3 фактури с предмет „проектиране и изчертаване“, издадени от „Фармаджен БГ“ ЕООД.

Вещото лице по СТЕ сочи, че за фактурите са налице протоколи, които обвързват получените доставки от жалбоподателя с последващи такива извършени от него.

В хода на ревизията е установено, че две от фактурите не са отразени в дневниците за продажби на доставчиците, както и че в дружеството не е имало назначени лица.

Доколкото не е доказано, кой реално е извършил доставките, правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата е неоснователна в тази си част.

Следва да се отбележи, че във връзка с указанията от ВАС са изискани и представени договорите между жалбоподателя и неговите възложители и съответните фактури издадени за извършените дейности.

Видно от тези договори, дейностите са възложени именно на „Александър Г.Б. Архитекти“ ООД и никъде не е посочена възможността за наемане на подизпълнители. В случая тези договори са именно *intuitu personae*, т.е. сключени с оглед личността на дружеството жалбоподател, като лице занимаващо се професионално с проектиране.

По отношение на нито един от посочените по-горе доставчици, не са налице данни, че същите се занимават с такава дейност, както и че имат служители (в малкото случаи, при които въобще са налице данни за наети лица), които да могат да извършат тази дейност.

Изработването на проекти и чертежи е свързано с професионална квалификация, която не може да се извърши от всеки, а по делото не са налице данни, че доставчиците са разполагали с квалифициран персонал.

Съобразно дадените по настоящото дело обяснения от управителя на дружеството жалбоподател, във връзка с дейността на дружеството са наемани студенти, които да извършват определени задачи. Очевидно и в съответствие със сключените договори с възложителите, цялата дейност по изчертаване и проектиране е извършвана от служители на „Александър Г.Б. Архитекти“ ООД, докато за същото нещо са издавани фактури от доставчиците, които или въобще не разполагат с

персонал или същият няма необходимата квалификация.

Доколкото дейността по проектиране е свързана и със значителен контрол от държавни институции, както сочи и управителя на жалбоподателя, тази дейност не може да се извърши от случайни лица, без съответната квалификация.

Освен това, дори и да е налице възлагане на тази дейност на подизпълнители, би следвало да има съответните договори, указания или друга документация, с която да се регламентира точно дейността която следва да се извърши.

По отношение на доставките свързани с реклама или изработване на брошури и диплянки, също би следвало доставчиците да разполагат с персонал и оборудване за извършване на дейността. Също така би следвало да се представят съответните договори или задания, по които да се изработят тези рекламни материали.

Липсата на персонал, оборудване и писмени документи, с които да се уточнят подробностите по възложените задачи, безспорно сочат за липсата на реално осъществени доставки.

При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва извършването на доставката.

В конкретния случай издаването на фактури не доказва реалното извършване на услуги, както правилно е приел ревизиращия екип, поради което съдът намира, че са налице обективни данни за наличие на данъчна измама по смисъла приет в решение от 13. 02. 2014 по дело С-18/13 на СЕС.

Според тълкуването на Директива 2006/112/ЕО, дадено в преюдициалните заключения на СЕС, преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит и по-конкретно дали доставките са реално осъществени и предметът им използван ли е впоследствие в извършваната от задълженото лице облагаема дейност, се извършва от националната юрисдикция, в съответствие с правилата на доказване, установени в националното право, въз основа на глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото /арг. от т.31 и т.32 от решение по дело С-285/11/. Съгласно общото правило на чл. 154, ал.1 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК, данъчнозадълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер близък до минималния или 100 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Александър Г.Б. Архитекти“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221423005772-091-001 от 21.05.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1432/30.10.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, в частта върната за ново разглеждане с Решение № 10852 / 04. 11. 2025 г. по по адм. д.

№ 7465 / 2025 г. описа на ВАС, по отношение на непризнат данъчен кредит в размер на 34 886,67 лв. и съответните лихви за забава.

ОСЪЖДА „Александър Г.Б. Архитекти“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], № 83, [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: